

גבעת החולדים ליד נחל מנשניה

ג'וני גרואל

את צורתך כל פעם הלו ו חוזר.
רונה לא הבינה על מה בדיק מדבר סבא
חולד, ולכן שאלת אותו.

"אכן, כמה טיפשי מצדיך" קרא סבא חולד
"אספר לך על נר.

"לפני שנים רבות" המשיך סבא חולד "כל
החולדים חיו על פסגת הגבעה, שם קרוב
לנהל מנשניה, והיה להם שם טוב מאד, כי
איש לא הפריע להם וهم לא התערבו גם
בעניינים של אחרים. עד יום אחד.

באוטו היום החולדים הכינו פיקניק על
הגבעה. חולדוניות קטניות התחרו בritchא עם
חולדנות קטנות, וסבא חולד סיפר סיפור
הרפטקאות לאמא חולד, וסבתא חולד סרגה
והקשיבה גם כן.

עד שפתחותם שמעו רעש מוזר '**בומ-בומ-בומ'**
תחילה בשקט, אך הרעש הלך וגבר עד
שנשמע כמו רעם.

"מה זה יכול היה להיות?" השטוממה רונה.
"בדיק זה שאלו החולדים זה את זה" המשיך

"אני, אל תדרבי על הפרוזדור שלי!" שמעה
רונה קול דקיק.

היא הביטה סביב כדי לראות מי הוא שמדבר
כך ופתאום ראתה את סבא חולד היושב על
גוש עשבים.

סבא חולד צלב את רגליו ועישן מקטרת
ארוכה. על אף הרכיב משקפים כחולים
ולבש מעיל מוזר, אפור כלו.

"סלח לי!" אמרה רונה, היא התיישבה בסמוך
ישרה את החצאית שלה.

"שמעתי את הסיפור מסבא שלי!" אמר סבא
חולד בקול רם "הוא סיפר לנו תמיד איך
כפתורי הקסם של החולד הזקן נהגו לשנות

ואז סבא חולד התחיל לקרוא לסתא חולד, והחולדונים הקטנים קראו לאמא חולד שלהם

وابא חולד קרא לחולדונים הקטנים ובסוף הם גילו שהאיש לקח את מרבית משפחת החולדים.

ואז סבא חולד אחד, שהיה זקן ווכם אמר "אולי הוא ייחזר מחר את הסבתאות והאמות

סבא חולד "עד שהבינו שקורה משהו לא טוב".

סבא חולד ניגב את משקפיו, הדליק שוב את מקטורתו ו אמר "זה היה אדם!

"זה היה האדם הראשון שהחולדים ראו אי-פעם, כי הם חיו תמיד על גבעת מנשניה ואיש לא הפריע להם שם.

החולדונים הקטנים הפסיקו לשחק, סבא חולד הפסיק לספר על הרפתקאות שלו, סבתא חולד הפסיקת לסרוג, וכולם הביטו איך האדם זהה מטפס על גבעת מנשניה.

וכשהאדם הזה טיפס על הגבעה, הם שמעו שרגליו עושות את הצליל המשונה, 'בום-בום-בום' ומכל ארוך שבידיו עשה עוד צליל מוזר 'קליק-קלאק' כשהוא דופק באדמה ועזר לאדם לטפס על הגבעה.

ולפניהם שהחולדים יכלו להתואוש מהמראה, האדם תפס אחדים מהם והיכנס לשק גדול. ואז שם את השק על כתפו והם שמעו איך שהוא יורד מהגבעה 'בום-בום-בום' ו'קליק-קלאק'.

ומשונות. סבא חולד הבין למה הcptורים מתכוונים. הוא קרא לכל החולדים שנשארו על הגבע והם התחלו לעבוד.

עד שהאיש הגיע לפסגת הגבעה החולדים חפרו והכינו בור עמוק באדמה, רק עם קצת דשא מעליו. וכשהאיש עם המעיל הגיע לשם, הוא נפל לתוך הבור ולא יכול היה לצאת משם.

azi סבא החולד הזקן הוציא שוב את cptורי הקסם שלו, שם אותם בשורה והם התחלו

שוב ליצור צורות שונות ומשונות, והוא הבין את כוונתם. והוא אמר לחולדים שנשארו והcptורים התחלו ליצור צורות שונות

והאבות שלנו!" אך למחמתם שמעו שוב את ה'בום-בום' ו'קליק-קלאק' והאיש בא שוב, מילא את השק שלו בחולדים והלך.

וז רק חולדים מעטים נשארו על גבעת מנשניה והם היו עצוביים מאד. הם אמרו 'שנים רבות גרנו כאן על הגבעה הזאת ולא הפרענו לאף אחד. למה האיש הזה לקח את הילדים הקטנים שלנו ואת האבות והאמות, וסבים וסבתות?'

"ולמה הוא לקח אותם?" שאלה שוב רונה.

"במשך כמה ימים איש לא הופיע יותר לחולדים" המשיך סבא חולד Caino לא שמע את השאלה "וז החולדים שמעו שוב את הצלילים 'בום-בום' ו'קליק-קלאק' כשהאיש מטפס על גבעת מנשניה. והם רואו שהמעיל שלו עשוי מהמעילים של סבים וסבתות

ונמהות ואבות והילדים של החולדים! אבל אז סבא חולד אחד, שהיה זקן מאד וחכם מאד נכנס לביתו, הוציא את cptורי הקסם שלו ושם אותם בשורה אחת.

והcptורים התחלו ליצור צורות שונות

כמעט ולא הגיעו באדמה. וכל החולדים קראו
אחריו שירוץ עוד יותר מהר, אך הוא רץ כל
כך מהר שלא יכול כבר לשמוע את עצםם."
וכאן סבא חולד התחיל לצחוק כל כך חזק
שהתחיל להשתעל עד שרונה דפקה לו על
הגב כדי שיפסיק. הוא ניגב את עיניו
בממחטה.

"אות ילדתי" הוסיף סבא חולד "אם תרצו,
תعلى על גבעת מנשניה ותוכלי לראות
בעצמך את עקבות האיש על הסלעים
שבפסגת הגבעה".

לאסוף את ענפי עץ לבנה ולהניח אותם סביב
לchor. וכשכל הענפים היו כבר מונחים שם
החולדים התחילו לשפשף אותם אלה באלה
והאבק מענפי הלבנה נפל על המעיל העשי
מעילי החולדים. ואז כל הסבים והסבתות
והאבות והאממות והילדים, שממעיליהם
עשה איש את המעיל שלו, כמו לתחיה
והתחילו לרוץ על פניו של איש ועל ידיו
ונשכו ברגליו והוא הצטער מאוד שעשה לו
מעיל מהמעילים שלהם. הוא אמר שהוא לא
עשה זאת באמת, אבל באמת אף פעם יותר.
از סבא חולד הזקן זרק את כפתורי הקסם
שלו לתוך החור, וכל החולדים שהיו בתוך
החור על פסגת הגבעה מנשניה יצאו מהבור,
וגם האדם הנבזה יצא משם."

כאן סבא חולד גיחר לעצמו, הוציא את
מקטרתו מפיו והמשקפיים הכהולים גלו
מאפו.

"וכשהאיש הנבזה יצא מהבור שעלה פסגת
הגבעה הוא התחיל לרוץ במורד
'בומי-בומי-בומי' כל כך מהר שהנעליים שלו